

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Prvoborac
Knjiga 3

PARTIZANSKA KNJIGA

© Miroslav Ćurčić

© Partizanska knjiga, za ovo izdanje, 2017.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Miroslav Ćurčić

**Smrt u
Bašaidu**

Kikinda, 2017.

Glad

Svako hrani svoju strast, piše crvenim sprejom na staroj fasadi. Slova su velika i zakrivljena. Grafit je ispisan u toku noći. Uvek ide istom maršrutom i sigurna je da ga juče nije bilo. Pita se zašto ljudi upućuju poruke na takav način? Razmišlja o značenju te rečenice.

Na posao stiže sat vremena pre otvaranja tržnog centra. Pokretne stepenice je vode do poslednjeg sprata gde su ekspres restorani. Na ulazu u ogromnu salu oseća miris oribanog poda. Stolice su poređane oko praznih i čistih stolova. Radnici su iza pultova. Svesna je da svojim telom privlači muške poglede. Pada joj na pamet kako bi to mogla da bude jedna od njenih strasti; snažna želja za kontrolom svake situacije. Oseća blago krčanje u stomaku. Odlučno hoda k nasmejanom momku koji joj pruža plastičnu tacnu.

Piletina iz Kentakija, obrok *grander Teksas*, predstavlja savršen način da započne dan. Nestrpljivo odmotava šareni papir. Oslobođeni mirisi je svaki put zavedu. Vrta okrugli sendvič između prstiju, birajući gde će da zagriže; kolutovi ljubičastog luka i pohovani komadi mesa vire iz zemičke. Polovina sendviča nestaje u prvom zalogaju. Predatorski ugriz ne pristaje njenom nežnom licu. Usta su joj puna

i teško diše kroz nos. Za sve je kriva devijacija desne nosne šupljine. Da je neko posmatra sa strane, pomislio bi da se guši. Ubrzo se sve završava. Na poslužavniku ostaju jedino papirni omot i zgužvana salveta.

Gleda na sat. Zaključuje da ima vremena za produženi espresso i neku poslasticu. Njena omiljena poslastičarnica zove se *Slatke muke*. Stoji ispred hladne vitrine. Dvoumi se između zahera i šeherezade; naručuje. Neobičan zvuk joj privlači pažnju. Osvrće se i primećuje vrapca u vazduhu. Zarobljena ptica bezuspešno pokušava da pronađe otvor kroz koji je dospela unutra. Ušla je u svet kome ne pripada i iz koga panično hoće da pobegne. Donose joj kafu i dva trouglasta parčeta na tanjiru. Plaća račun i odlazi za sto s novim poslužavnikom u rukama. Zaboravlja na pticu.

Plastičnom viljuškom lomi gornju koru i usput analizira reklamne table obešene o metalnu krovnu konstrukciju. Sa zadovoljstvom zaključuje da skoro sve prodavnice ogromnog tržnog centra upućuju svoje potrošače do filijale banke u kojoj radi. Brze keš-pozajmice su popularne kod ljudi labilnih pri potrošnji.

Šefovi prodavnica su takođe korisnici kreditnih usluga, ali pod drugačijim, povoljnijim uslovima. Njihove ugovore drži u posebnoj fascikli. Čudno je što klijenti i ne slute kakvi se sve zaključci mogu izvesti iz brojki u tim papirima. Kada je reč o njenom poslu, sve se svodi na cifre. Ispija gutljaj kafe i zaliva kremasti zalogaj iz belog tanjira. Proverava

poruke na telefonu, ustaje i lagano kreće ka kancelariji. Filijala banke u kojoj radi kao glavni referent nalazi se jedan sprat niže. Prvi talas kupaca očekuje se za deset minuta. Tada počinje njeno radno vreme.

Službenik obezbeđenja banke joj otvara vrata. Osmehuje mu se. Pogledom i klimanjem glavom komunicira s ostalim službenicima. Svi su na radnim mestima. Ulazi u toalet i kači svoju torbu o sjajnu niklovanu kvaku. Dva puta okreće ključ. Ogledalo koje zauzima čitav zid pruža lažan utisak da je prostorija znatno veća nego što zaista jeste. Još jednom proverava da li se zaključala i iz torbe vadi mali frotirski peškir. Tamniju stranu peškira spušta na pločice. Kolena joj uranjaju u meku končanu tkaninu. Mirna je, koncentrisana i izgleda poput samuraja spremnog da izvrši harakiri. Gleda pravo u podignutu dasku. Duboko diše masirajući i stežući stomak. I dalje misli o grafitu. *Sit čovek nema motiv*; eto, to bi ona napisala da se pita.

Ovladala je tehnikom povraćanja gde, zahvaljujući blago zabačenoj glavi sadržaj iz želuca prolazi kroz grlo, a ne i kroz nos. Neželjeni efekti, koje pravi želudačna kiselina, mnogo su blaži. Otvorila je usta. Kontraksije želuca su snažnije, a pritisci njenih prstiju sve jači. Nesvarena piletina iz Kentakija stidljivo iskače iz njene utrobe u bistru vodu gradskog vodovoda. Stenje dok povraća. Brada joj je uzdignuta. Ovo se ne uči na fakultetu, pomislila je. Poslednji komadići belog mesa prelaze

joj preko zuba. Pljuvačna nit se razvukla do keramičke šolje. Kida je i otresa kažiprstom. Čuje se zvuk uznemirenih creva. Pušta vodu koja odnosi dokaze jutrošnjeg doručka. Umiva se, papirnim ubrusom briše lice i ispira usta. Oči su joj suzne i crvene usled napora. Kezi se, isturajući vilicu. Kažiprstom zateže kožu oko očiju, privremeno eliminišući prve bore koje su se pojavile. Iz torbe vadi ljute žvake, ovlaš namešta frizuru i kratko se smeši svom odrazu u ogledalu. Udiše duboko i izlazi napolje.

Praznog želuca i izoštrenih čula prolazi pored prvog klijenta koji strpljivo čeka da počne njen radni dan.